

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Gabriely Bašné ve věci

navrhovatelky:

Komunistická strana Čech a Moravy

sídlem Politických vězňů 1531/9, Praha 1

proti

odpůrcům:

1) Úřad městské části Praha 10, sídlem Vršovická 68, Praha 10

2) R.Ch.

3) P.M.

4) D.K.

5) L.S.

6) M.M.

7) K.D.

8) V.Ž.

9) V.V.

10) M.Š.

11) O.Š.B.

12) A.Š.

13) J.Š.

14) R.K.

15) P.D.

16) M.K.

17) T.H.

18) J.B.

19) M.K.

20) I.C.

21) V. N.

22) Z.V.

23) T.P.

24) R.L.

25) O.P.

26) M. N.

27) V.L.

28) J.Š.

29) J.K.

30) P.H.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

31) P.B.

32) M.K.

33) J.K.

34) M.K.

35) I.M.

36) L.K.

37) D.S.

38) Z.F.L.

39) F.H.

40) M.V.

41) L.T.

42) O.K.

43) R.B.

44) M.P.

45) M.S.

46) D.S.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

o návrhu na neplatnost volby kandidátů zvolených ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 10 konaných dne 5. a 6. 10. 2018

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Obsah návrhu a související vyjádření

1. Navrhovatelka požaduje svým návrhem ze dne 19. 10. 2018 po soudu, aby přezkoumal počty hlasů odevzdané ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 10. Svůj návrh odůvodňuje špatným sečtením hlasů ve volebních okrscích č. 10004, 10008, 10048 a 10073. Navrhovatelka má za to, že v těchto okrscích nebyly započteny všechny platně odevzdané hlasy pro její kandidátní listinu, případně byly připočteny jiným kandidátním listinám.
2. V případě okrsku č. 10004 navrhovatelka uvádí, že bylo vydáno 335 úředních obálek, tedy maximální počet hlasů byl 15 075, přičemž ovšem podle zápisu bylo odevzdáno jen 14 287 platných hlasů. Nadto kandidátní listina navrhovatelky obdržela toliko 3 hlasy, zatímco v okrsku č. 10048 získala 409 hlasů a v okrsku č. 10008 dokonce 841 hlasů. Tak velký rozdíl mezi okrsky pokládá navrhovatelka za statisticky vyloučený.
3. V případě okrsku č. 10008 navrhovatelka uvádí, že bylo vydáno 347 úředních obálek, tedy maximální počet hlasů byl 15 615, přičemž ovšem podle zápisu bylo odevzdáno jen 13 925 platných hlasů. Nadto kandidáti navrhovatelky na 41. až 45. místě kandidátní listiny nezískali vůbec žádný hlas, ačkoli v jiných okrscích vždy obdrželi hlasy i kandidáti uvedení na posledních místech kandidátní listiny navrhovatelky. Popsanou situaci pokládá navrhovatelka za statisticky vyloučenou. K tomu poukazuje na to, že v napadeném okrsku obdobně i kandidáti na 26. až 45. místě kandidátní listiny volební strany Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura neobdrželi žádné hlasy.
4. V případě okrsku č. 10048 bylo vydáno 421 úředních obálek, tedy maximální počet hlasů byl 18 945, přičemž ovšem podle zápisu bylo odevzdáno jen 17 720 platných hlasů. Nadto kandidáti na 21. až 45. místě kandidátní listiny navrhovatelky získali více hlasů než kandidáti na 1. až 20. místě.
5. V případě okrsku č. 10073 bylo vydáno 227 úředních obálek, tedy maximální počet hlasů byl 10 215, přičemž ovšem podle zápisu bylo odevzdáno jen 9 615 platných hlasů. Nadto kandidáti na 43. až 45. místě kandidátní listiny navrhovatelky získali více hlasů než kandidáti na 1. až 42. místě.
6. V jiných okrscích – na rozdíl od dvou posledně jmenovaných – byl počet hlasů u kandidátů na nižších místech kandidátní listiny nejvýše shodný jako u kandidátů na vyšších místech. Krom toho se u posledně jmenovaných okrsků ani nejedná o jednotlivé kandidáty, ale o celé bloky v počtu 3, resp. 25 kandidátů. Tuto situaci pokládá navrhovatelka za statisticky nepravděpodobnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

7. Navrhovatelka navrhuje, aby soud vyslovil neplatnost hlasování ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 10.
8. V doplnění svého návrhu navrhovatelka propočítla, že dle celkových výsledků voleb do Zastupitelstva městské části Praha 10 byli nevyužito 5,8 % hlasů (popř. se jednalo o hlasy neplatné či z jiného důvodu nezapočítané). Dále navrhovatelka uvádí, že takto vysoký počet nevyužitých, resp. nezapočítaných hlasů je neadekvátní, a proto se domnívá, že okrskové volební komise v rozporu se zákonem označily za neplatnou celou řadu hlasovacích lístků, kde byla křížkem označena navrhovatelka a současně někteří její jednotliví kandidáti. Pokud by pouhá pětina neplatných či nepřidělených hlasů směřovala navrhovatelce, znamenalo by to překročení pětiprocentní hranice a zisk mandátů.
9. Na výzvu soudu odpůrce č. 1 (registrační úřad) sdělil, že navrhovatelka ve čtyřech napadených okrscích nedelegovala člena do okrskové volební komise. Současně odpůrce předložil kopie zápisů o průběhu a výsledků hlasování ve čtyřech napadených volebních okrscích.
10. Ve vyjádření k návrhu poukázal odpůrce č. 1 na to, že sčítání hlasů provádějí okrskové volební komise a že registrační úřad nemá žádné pravomoci ve vztahu ke zjišťování výsledků hlasování. Proto se odpůrce nemůže k návrhu blíže vyjádřit. Dále odpůrce č. 1 odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. Vol 23/2014 o možnosti každé volební strany delegovat člena a náhradníka do všech okrskových volebních komisí. Závěrem odpůrce pokládá za zcela logické, liší-li se maximální možný počet hlasů v okrsku od skutečně platných hlasů, protože volič nemusí využít všechny své hlasy a určitá část hlasů bývá neplatná.
11. Odpůrce č. 23 poukázal na to, že ke zdejšímu soudu bylo podáno vícero návrhů týkajících se voleb do Zastupitelstva městské části Praha 10 a že v souhrnu bylo napadeno 10 volebních okrsků z celkového počtu 109. Dle odpůrce by soud za situace, kdy je zpochybněno téměř 10 % okrsků, měl přihlédnout k součtovému efektu podaných návrhů.
12. Ostatní odpůrci se ve lhůtě stanovené soudem, ani později do vydání tohoto usnesení k návrhu nevyjádřili.

II.

Posouzení návrhu

13. Podstata námitek navrhovatelky spočívá v tvrzení, že výsledky voleb do Zastupitelstva městské části Praha 10 byly v některých z volebních okrsků volebními komisemi nesprávně spočteny. Byť tedy navrhovatelka svůj návrh formálně označila „na neplatnost hlasování“, nezákonnost průběhu vlastního hlasování namítána není. Proto soud návrh posoudil podle jeho obsahu ve světle tvrzených skutkových důvodů a s přihlédnutím k principu minimalizace soudních zásahů do vůle voličů vyjádřené hlasováním ve volbách a vyhodnotil jej jako návrh na neplatnost volby kandidátů zvolených do Zastupitelstva městské části Praha 10. Ostatně kdyby soud návrh, jenž vytýká „pouze“ chybné spočtení hlasů shledal důvodným, vedlo by to k přepočtení hlasů a k případnému vyslovení nového přerozdělení mandátů, nikoli k novému hlasování ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 10.
14. Při přezkumu výsledků voleb soud vychází z presumpce správnosti závěrů jednotlivých okrskových volebních komisí, nebyl-li v konkrétním případě prokázán opak (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Vol 82/2006-51, č. j. Vol 67/2010-47 nebo č. j. Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Vol 18/2014-46). Ostatně i Ústavní soud potvrdil, že „*pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení ... plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá*“ (nález sp. zn. Pl. ÚS 73/04). Zároveň ale Nejvyšší správní soud připustil, že striktní požadavek na předložení relevantních důkazů navrhovatelem by mohl být při přezkumu voleb překážkou přístupu k soudu, a to zvláště v případě jednotlivých občanů, kteří nejsou účastníky sčítání hlasů volebními komisemi. Aby však soud sám přistoupil k přepočtu hlasů či přezkoumávání správnosti jejich posouzení pouze na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, musela by jej k tomu v konkrétním případě přimět *zvláště významná indicie*, která by byla způsobilá vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb (např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Vol 82/2006-51, č. j. Vol 18/2014-46).

15. Navrhovatelka se domáhala přezkumu oficiálně vyhlášeného výsledku voleb z důvodu podezření z nesprávného sečtení hlasů ve volebních okrscích č. 10004, 10008, 10048 a 10073. Soud se proto zaměřil na posouzení, zda navrhovatelka předložila alespoň *zvláště významnou indicii* ve smyslu citované judikatury Nejvyššího správního soudu, která by odůvodňovala její požadavek na přepočet hlasů nejen v dotčených, ale dokonce ve všech volebních okrscích.
16. Takové indicie by dle obsahu návrhu měly být dovozeny z těchto skutečností:
 - vysoké množství propadlých hlasů,
 - výsledek navrhovatelky v okrsku č. 10004 se významně liší od výsledků ostatních okrsků,
 - ve volebním okrsku č. 10008 kandidáti navrhovatelky na 41. až 45. místě kandidátní listiny nezískali vůbec žádný hlas (obdobně kandidáti na 26. až 45. místě kandidátní listiny volební strany Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura),
 - ve volebních okrscích č. 10048 a 10073 obdrželi kandidáti navrhovatelky na nižších místech více hlasů než kandidáti na vyšších místech kandidátní listiny.
17. Lze shrnout, že dle obsahu návrhu by *zvláště významné indicie* měly být dovozeny jednak z vysokého množství propadlých hlasů a jednak z rozdílných výsledků obdržených hlasů volebních stran i jednotlivých kandidátů.
18. Na tomto místě, dříve než se soud k právě shrnutým indiciím vyjádří, je třeba připomenout stěžejní úlohu okrskových volebních komisí, které jsou oprávněny a povinny dohlížet na zákonnost průběhu voleb a zjišťování jejich výsledků, a také to, že navrhovatelka byla ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 10 volební stranou. Kterýkoliv kandidující subjekt je oprávněn delegovat svého člena a náhradníka do všech okrskových komisí v okrscích, ve kterých se do příslušného zastupitelstva volí (§ 17 odst. 2 věta první volebního zákona). Podle ustálené volební judikatury „*je proto primárně věcí samotných volebních aktérů, nacházejících se v prostředí svobodné politické soutěže, aby vzájemně kontrolovali dodržování stanovených pravidel. Součástí této kontroly je samozřejmě, ovšem pouze jako ultima ratio, také volební soud. Ten by měl do volebního procesu zasáhnout pouze výjimečně, a to pokud se ostatní prostředky kontroly ukázaly jako neúčinné, nebo nelze spravedlivě požadovat jejich vyčerpání a současně existují konkrétní skutečnosti naznačující porušení těchto pravidel způsobem, který mohl ovlivnit výsledek voleb. Pro rozhodování volebního soudu je totiž důležitá zmíněná zásada, podle níž pokud by došlo k pochybení na*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

úrovni okrskové volební komise, měla by být sjednána náprava pokud možno hned „na místě“. Role volebního soudu nemá být zvýrazněna a prostor pro jeho vlastní aktivitu nemá vzniknout pouze tím, že se některý ze soutěžících vzdá účasti v základním kontrolním orgánu, jímž jsou právě okrskové volební komise. Takový krok sám o sobě nemůže vytvořit prostor pro širší rámec soudního přezkumu. Lze proto konstatovat, že samotné neobsazení okrskových volebních komisí ze strany navrhovatelky vede spíše k faktickému ztížení jejího postavení co do možnosti přesvědčivě tvrdit konkrétní pochybení v práci volební komise a konkrétní porušení volebního zákona.“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Vol 67/2010-47).

19. Na místě je upozornit i na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3673/14: *„Žádný soudní zásah nesmí ohrozit svobodné vyjádření názorů lidu při volbě svých zástupců a musí odrážet, resp. nemařit snahu o zachování integrity a účinnosti volební procedury, zaměřené na zjištění vůle lidu prostřednictvím všeobecných voleb. Následné zpochybňování výsledků voleb bez prokázání závažných volebních vad brozí podryváním demokratické legitimacy zvolených zastupitelských orgánů a aktů, které přijímají. Byla-li vůle lidu svobodně a demokraticky vyjádřena, žádné následující zásahy nemohou tento výběr zpochybnit, s výjimkou existence přesvědčivých důvodů v zájmu demokratického pořádku. S výjimkou nejzávažnějších pochybení ve volební proceduře musí státní moc, reprezentovaná volebními soudy, zachovávat zdrženlivost ve své ingerenci a vyvarovat se aktivismu. Rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, jestliže vady volebního procesu způsobily nebo prokazatelně mohly způsobit, že by voliči rozhodli jinak a že by byl zvolen jiný kandidát.“* Obdobně Nejvyšší správní soud v usnesení č. j. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS, dovodil, že základními předpoklady pro vyhovění volební stížnosti je (1) protizákonnost, tj. porušení některých ustanovení právního předpisu upravujícího volební proces, (2) vztah mezi touto protizákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno, a (3) zásadní intenzita této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. *„Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by tento kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění.“* Volební výsledky jsou „zatemněny“ tehdy, je-li možno se důvodně domnívat, že by volby dopadly odlišně, pokud by nedošlo ke zjištěné nezákonnosti (srov. rovněž usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Vol 4/2016-191, č. 3522/2017 Sb. NSS).
 20. Navrhovatelka v napadených čtyřech okrscích volební komise neobsadila. Tím se významně oslabuje její pozice a výrazně se zpřísňují kvalitativní nároky na tvrzení *zvlášť závažné indicie*.
 21. Soud při kontrole zápisů o průběhu a výsledku hlasování ve volebních okrscích č. 10004, 10008, 10048 a 10073 shledal, že žádné výhrady některého z členů okrskových volebních komisí v těchto volebních okrscích k průběhu voleb, ke sčítání hlasů nebo k ověřování platnosti hlasů nebyly uplatněny a že žádný z členů volební komise ve vyjmenovaných okrscích neodepřel zápis o průběhu a výsledku hlasování podepsat.
 22. Soud dále shledal, že navrhovatelkou tvrzené důvody návrhu nemohou vést k závěru o zatemnění volebních výsledků (tj. v případě komunálních voleb k jinému rozdělení mandátů).
 23. Předně je třeba odmítnout závěr navrhovatelky o chybném sčítání hlasů ve volebních okrscích č. 10048 a č. 10073. V případě okrsku č. 10048 navrhovatelka namítá, že kandidáti
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

na 21. až 45. místě její kandidátní listiny získali více hlasů než kandidáti na 1. až 20. místě. Ze zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku č. 10048 je patrné, že nikoli všichni kandidáti č. 21 až 45, jak tvrdí navrhovatelka, ale pouze kandidáti č. 21, 22, 24, 26, 27, 29, 32, 33, 39, 40, 43, 44 a 45 mají více hlasů než kandidáti na 1. až 20. místě. Kandidáti č. 23, 25, 28, 30, 31, 34 až 38, 41 a 42 pak mají více hlasů než kandidáti na místech č. 6, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 18 a 19. Nadto navrhovatelkou vytýkané rozdíly činí jenom 1 až 2 hlasy. V případě okrsku č. 10073 navrhovatelka namítá, že kandidáti na 43. až 45. místě její kandidátní listiny získali více hlasů než kandidáti na 1. až 42. místě. Ani v tomto případě není ve světle zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku č. 10073 tvrzení navrhovatelky přesné. Více hlasů než kandidáti na místě č. 43 až 45 obdrželi kandidáti č. 1, 2, 4 až 7. Shodný počet hlasů pak obdrželi kandidáti č. 3, 10 až 18. Ve vztahu k ostatním kandidátům na vyšších místech, kteří obdrželi méně hlasů než kandidáti č. 43 až 45, se pak jedná o rozdíl toliko 1 hlasu. Lze shrnout ve vztahu k okrskům č. 10048 a 10073, že velmi nepřesná tvrzení, nadto založená na naprosto minimálním rozdílu v počtu hlasů mezi kandidáty navrhovatelky v žádném případě nemohou představovat *zvlášť závažnou indicii*, jež by mohla vést k přepočtení hlasů v těchto okrscích, tím méně ve všech okrscích Prahy 10.

24. Pokud jde o namítané velké množství propadlých hlasů, je třeba uvést, že ve volbách do zastupitelstev obcí volič má tolik hlasů, kolik se volí členů zastupitelstva a je jen na něm, zda využije všechny hlasy (tj. 45 hlasů v případě městské části Praha 10) nebo třeba jen jediný. Vzhledem k široké škále možností voliče v komunálních volbách (zde 1 až 45 hlasů), lze za zvlášť významnou indicii pokládat množství nevyužitých hlasů jen v extrémních případech. Navrhovatelka ovšem netvrdí ani nijak blíže nespecifikuje, že by množství nevyužitých hlasů v některém z napadených okrsků dosahovalo extrémně vysokých hodnot (např. více než třetinu apod.) a takovéto intenzivní nesrovnalosti v okrscích, které byly v návrhu konkrétně označeny (č. 10004, 10008, 10048 a 10073), neshledal ani soud. Pokud jde o vytýkaný celkový počet propadlých hlasů ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 10, soud porovnáním součinu vydaných úředních obálek a počtu volených členů zastupitelstva s celkovým počtem platných hlasů shledal, že propadlo (nebylo využito či započítáno) 5,52 % hlasů. Ani tento údaj není nijak excesivní a v porovnání s jinými městskými částmi patří vůbec k nejnižším (např. Praha 1 – 7,99 %, Praha 2 – 6,72 %, Praha 3 – 8,41 %, Praha 4 – 9,00 %, Praha 5 – 5,47 %, Praha 6 – 6,36 %, Praha 7 – 6,72 %, Praha 8 – 8,35 % atd.). Ani ve vztahu k propadlému množství hlasů tedy navrhovatelka nepředložila žádnou *zvlášť závažnou indicii*.
25. Co se týče volebního okrsku č. 10004, pak obdržené 3 hlasy pro navrhovatelku, které představují v tomto okrsku 0,02 % platných hlasů, jsou výsledkem velmi nepravděpodobným a vymykají se výsledkům v jiných okrscích městské části Praha 10. Dosažený výsledek zde v relativních číslech představuje méně než desetinu nejnižšího výsledku dosaženého navrhovatelkou v ostatních okrscích (výsledky navrhovatelky v jiných okrscích se pohybovaly od 0,27 % v okrsku č. 10057 do 18,70 % v okrsku č. 10069). Nutno však zdůraznit, že vycházejí ze zjištěného celkového počtu platných hlasů v Praze 10 (1 446 540) scházelo navrhovatelce k dosažení 5% volebního prahu 16 164 hlasů (navrhovatelka obdržela 56 163 a volební práh činil 72 327 hlasů). Navrhovatelčin nejúspěšnější výsledek v ostatních okrscích byl 18,70 %. Nejúspěšnější volební strana (VLASTA - KDU+STAN+DPD+NK) v okrsku č. 10004 obdržela 22,66 %, tj. 3 238. I kdyby soud zaujal maximálně velkorysý postoj a vycházel z toho, že shodného

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

nejúspěšnějšího výsledku ve volebním okrsku č. 10004 mohla ryze teoreticky dosáhnout navrhovatelka, zdaleka by jí to nepostačovalo k překročení volebního prahu.

26. Pokud jde o okrsek č. 10073, i v tomto případě se soudu jeví značně nepravděpodobným, že by kandidáti navrhovatelky č. 41 až 45 neobdrželi žádný hlas, ačkoli výsledky navrhovatelčiných zbývajících kandidátů se v tomto okrsku pochybovaly mezi 20 a 24 hlasy. Avšak ani v tomto případě, kdyby soud při zkoumání, zda byla předložena *zvlášť závažná indicie*, připočetl posledním 5 kandidátům navrhovatelky výsledek jejího nejúspěšnějšího kandidáta ($5 \times 24 = 120$ hlasů), a dokonce kdyby opět ryze teoreticky (a vysoce nepravděpodobně) vyšel z toho, že pro posledních 5 kandidátů navrhovatelky hlasoval každý volič, kterému v dotčeném volebním okrsku byla vydána úřední obálka ($5 \times 347 = 1\,735$ hlasů), stále by navrhovatelka ani v souhrnu s hypotetickým navýšením počtu hlasů v okrsku č. 10004 ani zdaleka se neblížila dosažení volebního prahu.
27. Pokud jde o výsledek volební strany Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura, je předmětem přezkoumání v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 9A 209/2018, kde návrh podala jmenovaná volební strana.
28. Pokud jde o podnět odpůrce č. 23, aby soud vycházel ze součtového efektu všech návrhů, které napadají výsledek voleb do Zastupitelstva městské části Praha 10, musí soud v souladu se zásadou dispoziční a s již výše zmíněným a Ústavním soudem traktovaným principem zdrženlivosti a zákazu aktivismu vycházet toliko z návrhu. Bylo tak v jednotlivých věcech na navrhovatelích, jak svůj návrh formulují a zda jej formulují v takové šíři, aby návrh naplnil odpůrcem zmíněný součtový efekt.

III.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Lze uzavřít, že svá tvrzení o nesprávném sečtení hlasů obsažená v podaném návrhu navrhovatelka nepodpořila nejen žádným důkazem, ale ani žádnou *zvlášť významnou indicii*, z níž by bylo možno usuzovat na pravděpodobné zatemnění výsledku voleb, tj. na chybné rozdělení mandátů. Proto zdejší soud, aniž by mohl přistoupit k přepočtení hlasů, shledal návrh nedůvodným a bez nařízení jednání (§ 90 odst. 3 s. ř. s.) rozhodl o jeho zamítnutí.
30. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 1 s. ř. s.].

Praha 6. listopadu 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.